

Sialoadenitida

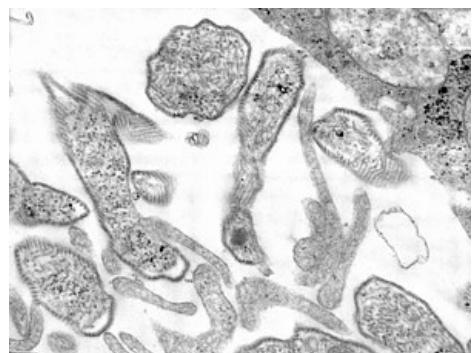
Sialoadenitidy jsou **záněty** slinných žláz. Lze je rozdělit na:

1. **imunosialoadenitidy**;
2. **infekční sialoadenitidy**;
 - bakteriální;
 - virové;
 - specifické (syfilis, TBC, aktinomykóza);
3. **sialoadenitida z ozáření**.

Imunosialoadenitidy

Do této skupiny chorob slinných žláz patří tzv. **myoepiteliální sialoadenitidy**, což je **autoimunitní** onemocnění, které se vyskytuje jako součást Sjögrenova syndromu.

- Klinicky se onemocnění manifestuje typickou triádou: revmatoidní artritida, xeroftalmie, xerostomie.
- U slinné žlázy postižené myoepiteliální sialoadenitidou je několikanásobně vyšší riziko vzniku maligního lymfomu.
- Podáváme imunosupresiva a kortikosteroidy.

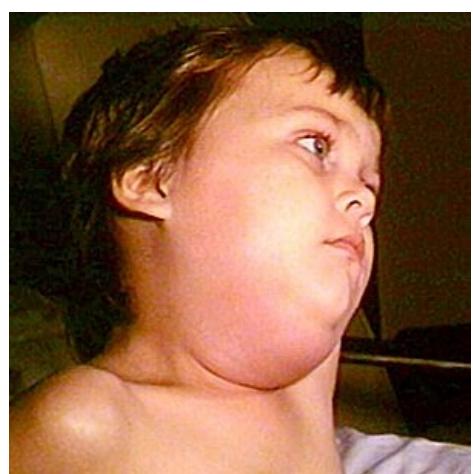
Elektronmikroskopický obraz příušní žlázy infiltrované virem parotitidy

Akutní virová sialoadenitida

 Podrobnější informace naleznete na stránce Příušnice.

Akutní virová sialoadenitida je způsobena virem příušnic (příušnice), který se řadí mezi tzv. paramyxoviry, eventuálně jiným sialotropním virem.

- Často se vyskytuje v dětství.
- Kromě gl. parotis může být postižen i CNS, varlata, ovaria, pankreas nebo sluchový nerv.
- Léčba je symptomatická.

Dítě s příušnicemi

Akutní bakteriální sialoadenitida

Jedná se o akutní bakteriální zánět gl. parotis nebo gl. submandibularis. Často vzniká při dehydrataci jakožto ascendetní duktální infekce.

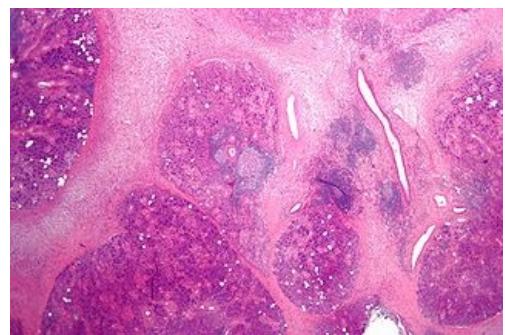
- Zánět je monoglandulární a probíhá unilaterálně.
- Příznaky jsou zdůření, bolestivost, porucha funkce, slina je vazká až hnisavá. Je možné vyhmatat rezistenci.
- Onemocnění může být komplikováno vznikem abscesu, který je následně nutné řešit chirurgicky.
- Léčba spočívá v rehydrataci a aplikaci ATB.

Chronická bakteriální sialoadenitida

Chronická fibropruduktivní sialoadenitida

Postihuje gl. submandibularis. Jedná se o chronický fibroproduktivní zánět, jež se klinicky manifestuje zvětšenou a ztuhlou submandibulární žlázou. Onemocnění je někdy nepříliš vhodně označováno jako tzv. Küttnerův nádor.

- Léčba spočívá v exstirpaci žlázy.

Mikroskopický obraz chronické sialoadenitidy

Jedná se o chronický bakteriální zánět gl. parotis, který má typický paroxyzmální průběh. Období mezi atakami jsou asymptomatická.

- Vyskytuje se především v dětství (mezi 1. a 14. rokem), v pubertě většinou odezní.
- Onemocnění má charakteristický sialografický obraz. Celá žláza je prostoupena množstvím kulatých dutinek zvětšujících se v nepravidelné cisterny v průběhu onemocnění.
- V době ataky léčíme antibiotiky.

Sialoadenitida z ozáření

Jde o patologický stav projevující se do 24 hodin po vystavení ionizujícímu záření. Jeho závažnost závisí na dávce záření, po několika dnech může dojít k návratu k původnímu stavu.

- Dochází k edému a nekróze acinů, parenchym žlázy atrofuje, epitel se stává metaplastický nebo atypicky proliferuje.
- Je přítomna intersticiální fibróza.
- Onemocnění je součástí orální mukozitidy.
- Léčba spočívá v nahradě sliny.

Odkazy

Související články

- Nemoci slinných žláz
- Vyšetřovací metody v ORL/přehled
- Slina

Zdroj

- BENEŠ, Jiří. *Studijní materiály* [online]. ©2007. [cit. 2009]. <http://jirben2.chytrak.cz/materialy/orl_jb.doc>.

Použitá literatura

- KLOZAR, Jan, et al. *Speciální otorinolaryngologie*. 1. vydání. Praha : Galén, 2005. 224 s. ISBN 80-7262-346-X.
- KILIAN, Jan. *Prevence ve stomatologii*. 2. vydání. Praha : Galén, 1999. ISBN 80-7262-022-3.
- WOTKE, Jiří. *Patologie orofaciální oblasti*. 1. vydání. Praha : Grada, 2001. ISBN 80-7169-975-6.

Článek neobsahuje vše, co by měl.

Můžete se přidat k jeho autorům (<https://www.wikiskripta.eu/index.php?title=Sialoadenitis&action=history>) a jej.

O vhodných změnách se lze poradit v diskusi.